

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ObdoK/3/2025
Identifikačné číslo spisu:	1123200203
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1123200203.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v spore žalobcu Ing. K. H., narodeného X. S. XXXX, bytom Y. XXXX/XX, XXX XX G., zastúpeného JUDr. Rastislavom Posluchom, advokátom so sídlom Jakubovo nám. 1, 811 09 Bratislava, proti žalovanému Arca Investments, a.s., Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 975 041, zastúpenému AG LEGAL s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 50 326 511, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-1Cbi/1/2023, v konaní o určenie popretej pohľadávky, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoKR/89/2024-222 z 27. februára 2025, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný má n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava III, ako súd prvej inštancie, rozsudkom č. k. B1-1Cbi/1/2023-138 z 22. apríla 2024 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-1Cbi/1/2023-190 z 22. októbra 2024 prvým výrokom žalobu v celom rozsahu zamietol, druhým výrokom rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak s poukazom na §§ 8, 15 ods. 1, 2, 149, 150 ods. 1, 2, 191, 2016 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), §§ 32 ods. 1, 2, 5, 7, 9, 11, 14, 15, 20 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení platnom v rozhodnom čase (ďalej len ZKR).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 06.01.2023 domáhal proti žalovanému určenia v konkurze popretých pohľadávok, pričom žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.09.2022 bol Okresným súdom Bratislava I, vyhlásený konkurz na dlžníka LOCUS PLUS, s.r.o., v konkurze, so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 756 288 (ďalej aj len úpadca). Žalobca si prihlásil svoje pohľadávky voči úpadcovi, a to súhrnnou prihláškou pod poradovým číslom 1,

pohľadávku v celkovej výške 61.376,17 eur, správcom konkurznej podstaty zapísaná do zoznamu pohľadávok pod číslom 12 a pod poradovým číslom 2, pohľadávku v celkovej výške 157.260,27 eur, správcom konkurznej podstaty zapísaná do zoznamu pohľadávok pod číslom 13, ako pohľadávky nezabezpečené, nepodmienené, obe v poradí iná pohľadávka. Žalovaný mal poprieť obe pohľadávky, čo do právneho dôvodu a výšky. Dôvody popretia oboch pohľadávok (ako aj dôvody popretia výšky a právneho dôvodu) boli totožné a zneli: „Spoločnosť Arca Capital Slovakia, a.s., v celom rozsahu namieta existenciu a dôvodnosť pohľadávky a považuje ju za neoprávnenú v celom rozsahu. Ide o fiktívnu, neexistentnú pohľadávku, ktorá veriteľovi nikdy riadne nevznikla. Neexistuje žiadny právny titul, na základe ktorého by pohľadávka vôbec vznikla a na základe ktorého by vznikla práve v uplatnenej výške (2 % p.a. zo sumy úveru za sledované obdobie). Veriteľ doložil k prihláške pohľadávky jedine listinné dôkazy, ktoré preukazujú uzavretie zmluvy o úvere a vystavenie ručiteľskej listiny, nedoložil však žiadny dôkaz o vzniku jeho tvrdenej pohľadávky. Neexistuje žiadna zmluva, dohoda, iný právny úkon medzi úpadcom a veriteľom alebo iná právna skutočnosť, ktoré by zakladali, t.j. ktorý by bol právnym dôvodom vzniku pohľadávky.“ Žalobca ďalej ozrejmil, že prihlásil svoju pohľadávku, v celkovej výške 61.376,17 eur, zapísanú do zoznamu pohľadávok pod číslom 12 na tom právnom základe, že úpadca ako dlžník a spol. Privatbanka, a. s. uzavreli zmluvu o úvere. V rámci ustanovení predmetnej zmluvy sa dohodlo, že splnenie záväzku úpadcu bude zabezpečené ručením žalobcu, na základe čoho podpísal a odovzdal ručiteľskú listinu Privatbanke. Žalobca mal za to, že ako ručiteľ zabezpečil záväzok úpadcu a prevzal ekonomické a právne riziká s tým spojené, a tým získal úpadca ako dlžník ekonomickú výhodu, ktorá je oceneľná peniazmi, a za ktorú obvykle dlžník na základe dohody s ručiteľom platí ručiteľovi odplatu. V danom prípade k uzavretiu písomnej dohody o odplate za zabezpečenie záväzku nedošlo, no úpadca ako dlžník však ekonomickú výhodu, a teda majetkový prospech získal, pričom tento má zodpovedať sume obvykle vynakladanej v danom čase a mieste za zabezpečovanie peňažného záväzku ručením. Obvyklá odplata za zabezpečenie peňažného záväzku ručením, predstavuje 2 % p.a., z výšky zabezpečovaného peňažného záväzku, t.j. zo sumy 5.000.000,- eur a za obdobie od 1.8.2020 do 28.2.2021, predstavuje sumu vo výške 58.082,19 eur (ďalej len „pohľadávka“). Žalobca listom zo dňa 22.3.2021, doručeným úpadcovi dňa 24.3.2021, vyzval úpadcu na zaplatenie pohľadávky s lehotou splatnosti do 31.3.2021. Pohľadávka nebola veriteľovi do dnešného dňa uhradená, a to ani sčasti. Žalobca ako príslušenstvo pohľadávky uplatnil aj zákonný úrok z omeškania. Pokiaľ ide o pohľadávku č. 13 (vo výške 157.260,27 eur), tak žalobca jej právny dôvod a výšku odôvodnil totožne, s tým rozdielom, že mala vzniknúť za časové obdobie od 1.3.2021 do 26.9.2022. Žalobca považoval výšku odplaty vo výške 2 % p.a. zo sumy 2.000.000 eur za obvyklú, čo odôvodňoval rozhodnutím NS ČR ako aj poukázaním na iné ručiteľské dohody uzatvorené v rámci finančnej skupiny Arca.

4. Dňa 05.06.2023 doručil žalovaný súdu vyjadrenie k žalobe. Žalovaný uviedol, že v konaní namieta svoju pasívnu vecnú legitimáciu a zároveň poukázal aj na nesplnenie podmienok ustanovených v § 32 ods. 2 ZKR. Poukázal na skutočnosť, že sporné pohľadávky boli v konkurze popreté popierajúcim správcom a veriteľom úpadcu - spoločnosťou Arca Capital Slovakia. Žalobca v žalobe označil ako pasívne vecne legitimovaný subjekt v konaní jediného žalovaného, a to žalovaného - t.j. spoločnosť Arca Investments, a.s. Žalovaný poprel tvrdenie žalobcu, že by žalovaný mal poprieť pohľadávky v konkurze. Pohľadávky boli účinne popreté iným veriteľom úpadcu, odlišným od žalovaného, a to spoločnosťou Arca Capital Slovakia. Žalovaný mal za to, že žalobca teda nesprávne označil pasívne vecne legitimovaný subjekt v žalobe, pričom sám žalobca v dôvodoch popretia uvádza ako popierajúci subjekt spol. Arca Capital Slovakia. Žalovaný zároveň uviedol, že žaloba nesplňa ani ďalšiu zákonnú podmienku v zmysle ust. § 32 ods. 9 ZKR, a to podmienku domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, ktorá musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli predmetnú pohľadávku. Žaloba však nesmeruje ani voči veriteľovi, ktorý poprel pohľadávky, ani voči popierajúcemu správcovi (ani aktuálnemu správcovi úpadcu) a ani voči žiadnemu inému, ďalšiemu subjektu popri žalovanom. Podľa názoru žalovaného v súlade s ust. § 32 ods. 9 ZKR, osoby žalovaných v prípade popretia pohľadávok v konkurze viacerými osobami tvoria nútené procesné spoločenstvo, pričom poukázal na znenie § 78 CSP. Žalovaný uzavrel, že príslušný súd by sa nemal ďalej vôbec zaoberať obsahom a argumentmi uvedenými v žalobe, keďže žaloba nesplňa základné náležitosti v zmysle ust. § 32 ods. 9 ZKR. Žalovaný mal za to, že žaloba by mala byť zamietnutá pre nesplnenie podmienok podľa ust. § 32 ods. 9 ZoKR, a to bez ďalšieho posudzovania obsahu žaloby. Z dôvodu právnej istoty sa žalovaný vyjadril aj k dôvodom popretia pohľadávok, ktoré

považoval za správne a sporné pohľadávky považoval za neexistentné.

5. Žalobca sa vyjadril podaním doručeným súdu dňa 25.03.2024, v ktorom uviedol, že opravuje podanie zo dňa 4.1.2023, označené ako žaloba o určenie pravosti pohľadávok, prihlásených žalobcom v rámci konkurzu vyhláseného na majetok dlžníka LOCUS PLUS, s.r.o., v konkurze, so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 756 288 tak, že žalovaný je Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 868 856. K skutočnosti uvedenia neúplného a sčasti nesprávneho (správne označenie sídla) označenia subjektu na strane žalovaného, žalobca uviedol, že sa jedná o chybu v písaní, pričom z obsahu podania, a to hneď v čl. II, ako aj v celom texte, je žalovaný označený a uvedený správne, a to vrátane identifikačného čísla, tiež poukázal na § 124 CSP. Nesúhlasil s námietkou pasívnej vecnej legitímácie, keď mal za to, že právo bolo uplatnené na súde voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku, do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky žalobcovi, v zmysle ust. § 32 ods. 9 ZKR. Voči správcovi úpadcu je žaloba vedená na Mestskom súde Bratislava III, sp. zn. B1-30Cbi/1/2023. Žalobca má za to, že z procesnoprávneho hľadiska boli splnené všetky podmienky pre účinné podanie žaloby na zistenie popretých pohľadávok žalobcu. Nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že popierajúci veriteľ a popierajúci správca tvoria nútené spoločenstvo a argumentoval, že nejde ani o nerozlučné spoločenstvo. Tiež navrhol, aby súd v zmysle ust. § 166 ods. 1 CSP, konania ktoré pred ním začali a skutkovo spolu súvisia (konania prebiehajúce na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 1-1Cbi/1/2023 a pod sp. zn. 1-30Cbi/1/2023), spojil na spoločné konanie. K sporným pohľadávkam uviedol, že ich považuje za dostatočne preukázané.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a dospel k záveru, že medzi stranami nebol sporný skutkový stav popísaný v žalobe, teda v texte žaloby. Spornými medzi stranami bola pasívna vecná legitímácia žalovaného a oprávnenosť popretia pohľadávky.

7. Bolo nesporné, že uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 31R/3/2021 zo dňa 20.9.2022 bol na majetok spoločnosti LOCUS PLUS, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 756 288 vyhlásený konkurz a konkurzný súd ustanovil do funkcie správcu: Čechová Insolvency Services k.s. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 184/2022 dňa 26.09.2022. Žalobca si prihlásil do konkurzu sp. zn. 31R/3/2021 dve pohľadávky v celkovej sume 61.376,17 eur a v celkovej sume 157.260,27 eur, prihlásené súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok s por. č. 1. Pohľadávky žalobcu boli následne zapísané do zoznamu pohľadávok pod poradovým číslom 12. a 13. Správca úpadcu dňa 08.12.2022 poprel pohľadávky zapísané do zoznamu pohľadávok, a to čo do výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti. Spoločnosť Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 35 868 856 (ďalej len „spoločnosť Arca Capital Slovakia“) ako veriteľ úpadcu poprela sporné pohľadávky podaním zo dňa 10.12.2022.

8. Súd mal na základe vykonaného dokazovania za nesporné, že žalobca si pohľadávky, ktorých určenia pravosti sa domáha, prihlásil do konkurzného konania v súlade so ZKR. Predmetné pohľadávky poprel, v zákonom stanovenej lehote, vtedajší správca úpadcu a tiež iný veriteľ - spol. Arca Capital Slovakia, a.s. Žalobca podal žalobu o určenie popretých pohľadávky včas. Súd teda konštatoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorú mu priznáva § 32 ods. 9 ZKR.

9. Je nesporné, že žalobcove pohľadávky poprel iný veriteľ - spol. Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 35 868 856. Zároveň je nesporné, že žalobca v podanej incidenčnej žalobe označil ako žalovaného - spol. Arca Investments, a.s., v reštrukturalizácii, so sídlom Plynárenská 7/A, Bratislava 821 09, IČO: 35 975 041. Z obsahu spisu je nepochybné, že označený žalovaný nepoprel v konkurznom konaní žiadnu zo žalobcom prihlásených pohľadávok. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podal žalobu proti žalovanému, ktorý jeho pohľadávky nepoprel. Označenie žalovaného v žalobe je nepochybne bezvadné, keď obsahovalo správne (vyplývajúce z Obchodného registra vedeného Mestským súdom Bratislava III) identifikačné údaje žalovaného. Inštitút opravy podania je aplikovateľný len na prípady vadného podania, resp. vadného označenia sporovej

strany, a preto nie je možné podanie žalobcu doručené súdu dňa 25.03.2024 kvalifikovať ako návrh na opravu označenia strany sporu, resp. ako opravu zjavnej nesprávnosti. Vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu proti žalovanému, ktorý nepoprel sporné pohľadávky v konkurznom konaní, je nutné konštatovať nedostatok pasívne vecnej legitímácie žalovaného, čo má za následok zamietnutie podanej žaloby.

10. Súd ďalej uviedol, že žalobca nespĺnil ani ďalšiu obligatórnu podmienku ustanovenú § 32 ods. 9 ZKR - a to povinnosť podania žaloby voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobcom uplatnené pohľadávky boli popreté aj správcom úpadcu. Tiež je zrejmé, že žalobca sa v podanej žalobe nedomáhal určenia sporných pohľadávok aj proti správcovi úpadcu. Žalobu, ktorá nie je podaná v stanovenej lehote alebo nie je podaná proti všetkým, ktorí pohľadávku veriteľa popreli, musí súd zamietnuť. V prejednávacom konaní sa jedná o ďalší dôvod pre zamietnutie podanej žaloby. V tejto súvislosti súd konštatuje, že ako neúčelný bol vyhodnotený aj návrh žalobcu na spojenie vecí podľa § 166 CSP - konkrétne na spojenie prejednávanej veci a veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. B1-30Cbi/1/2023, v ktorej má byť žalovaným správca úpadcu. Vzhľadom na to, že žalovaným v prejednávacom konaní je subjekt, ktorý nepoprel sporné pohľadávky, nebolo by spojením vecí ani teoreticky možné napraviť nedostatok nepodania žaloby voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku.

11. S ohľadom na vyššie odôvodnené nedostatky podanej žaloby, ktoré samé osebe vedú k nezvratnému neúspechu žalobcu v sporovom konaní, súd sa ďalej nezaoberal skutkovými a právnymi otázkami, týkajúcimi sa oprávnenosti popretia sporných pohľadávok, čo do ich výšky a právneho dôvodu a rozhodol tak, že žalobu zamietol.

12. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

13. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd, napadnutým rozsudkom č. k. 4CoKR/89/2024-222 z 27. februára 2025, rozsudok Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-1Cbi/1/2023-138 z 22. apríla 2024 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-1Cbi/1/2023-190 z 22. októbra 2024, potvrdil. Druhým výrokom rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

14. Odvolací súd s poukazom na § 387 ods. 1 a 2 CSP stotožňujúc sa s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že pasívna vecná legitímácia žalovaného (žalovaných) je daná ustanovením § 32 ods. 9 ZKR, keď žaloba musí smerovať proti subjektu, ktorý žalobcovu pohľadávku poprel, t.j. správca alebo iný veriteľ, prípadne obaja. Podľa odvolacieho súdu je nesporné, že spoločnosť Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 35 868 856 (ďalej len „spoločnosť Arca Capital Slovakia“) ako veriteľ úpadcu poprela sporné pohľadávky podaním zo dňa 10.12.2022. Zároveň je podľa odvolacieho súdu nesporné, že žalobca v podanej incidenčnej žalobe označil ako žalovaného - spol. Arca Investments, a.s., v reštrukturalizácii, so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, pričom žalobcove pohľadávky poprel iný veriteľ - Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 35 868 856. Je teda podľa odvolacieho súdu nepochybné, že označený žalovaný nepoprel v konkurznom konaní žiadnu zo žalobcom prihlásených pohľadávok.

15. K tvrdeniu žalobcu, že z obsahu podania jednoznačne vyplýva, že predmetná žaloba smeruje proti veriteľovi, ktorý pohľadávky poprel (Arca Capital Slovakia, a.s.), odvolací súd dodal, že v zmysle § 132 ods.1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán. Presné označenie strán v spore je bezvýnimčnou požiadavkou individualizácie žaloby. Žalobca musí presne označiť toho, proti komu žaloba smeruje. Žalobca musí byť označený tak, aby bolo nepochybné, kto je stranou v spore. Súd nemôže považovať za žalovaného toho, kto je uvedený v listinných dôkazoch.

16. Podľa odvolacieho súdu je nepochybné, že oprava podania je aplikovateľná len na prípady vadného podania, resp. takého vadného označenia sporovej strany, že nie je možné sporovú stranu identifikovať.

Žalobca správne uviedol, že označenie žalovaného neobsahovalo identifikačné číslo. Však skutočnosť, že označenie žalovaného neobsahovalo identifikačné číslo (IČO) podľa konajúceho súdu neznamena, že nie je možné identifikovať žalovaného. Identifikačné číslo síce slúži na jednoznačnú identifikáciu právnickej osoby a podnikateľa, ale má najmä evidenčný význam.

17. Odvolací súd konštatoval, že označenie žalovaného obchodným menom a sídlom jednoznačne určuje žalovaný subjekt, a to bez toho, aby bolo možné si ho pomýliť s iným subjektom. Na tom nič nemení ani spoločné označenie Arca a ani totožná adresa oboch spoločností. Obchodné mená žalovaného a spoločnosti Arca Capital Slovakia sú zreteľne odlišiteľné a nie sú ľahko zameniteľné. Okrem toho v čase podania žaloby bol žalovaný v reštrukturalizácii (od 27.07.2022 do 11.03.2024) a takto ho žalobca aj označil. Spoločnosť Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, ktorá pohľadávky poprela, v reštrukturalizácii nebola. Preto odvolací súd dospel k záveru, že nie je možné podanie žalobcu doručené súdu dňa 25.03.2024 kvalifikovať ako návrh na opravu označenia strany sporu, resp. ako opravu zjavnej nesprávosti. Nakoľko žalobca podal žalobu proti žalovanému, ktorý nepoprel sporné pohľadávky v konkurznom konaní, odvolací súd konštatoval, že prvoinštančný súd správne žalobcu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného zamietol.

18. Osobitne k odvolacej námietke o nespojení vecí na spoločné konanie súdneho sporu vedeného na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 1-1Cbi/1/2023 a pod sp. zn. 1-30Cbi/1/2023 odvolací súd poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie pod bodom 28., s ktorým sa odvolací súd stotožnil. Samotný názor súdu, že žaloba mala byť podaná aj proti správcovi úpadcu, podľa odvolacieho súdu nemá vplyv na správnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu. Nespojením vecí do spoločného konania sa podľa odvolacieho súdu nemôže zhojiť nesprávosť podania žaloby zo strany žalobcu voči žalovanému. Napriek tomu odvolací súd zastával zhodný názor s mestským súdom, že ide o nerozlučné a nútené spoločenstvo subjektov popierajúcich pohľadávku, nakoľko o určení tej istej pohľadávky nemôže súd rozhodovať vo dvoch samostatných konaniach, ktoré by mohli viesť k dvom odlišným rozhodnutiam o zistení/nezistení tej istej pohľadávky. Skutočnosť, že žaloba mala byť podaná proti popierajúcemu veriteľovi i správcovi vyplýva z § 32 ods. 9 ZKR, ktorý podľa odvolacieho súdu jednoznačne stanovuje, že „veriteľ má právo domáhať sa na súde určení popretej pohľadávky žalobou (nie žalobami), pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku“.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uzavrel, že nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného viedlo k jednoznačnému zamietnutiu žaloby, preto sa odvolací súd už ďalšími dôvodmi odvolania nezaoberal, nakoľko ich považoval bez právneho významu.

20. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

21. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. 1. 255 spisu), prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 420 písm. f/ CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Na napadnutý rozsudok je podľa žalobcu prípustné dovolanie aj podľa § 421 CSP, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, písm. a) pri ktorej riešení sa odvolací súd v napadnutom rozsudku odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

22. Žalobca (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) poukázal na rozhodné skutočnosti a k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 420 písm. f/ CSP uviedol, že konajúce súdy postupovali v príkrom rozpore so základnými princípmi, na ktorých spočíva procesné právo a v rozpore s kogentnými ustanoveniami CSP. Tento postup súdu sa v konečnom dôsledku podľa dovolateľa prejavil do zamietnutia žaloby z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného bez hmotnoprávneho preskúmania žalobou uplatneného nároku. Konsekvencie popretia pohľadávky v celom rozsahu zahŕňajú aj absolútnu nemožnosť uspokojenia pohľadávky žalobcu, a to bez toho, aby došlo k hmotnoprávnemu prieskumu takejto pohľadávky. Úvahu súdov bola podľa dovolateľa sprevádzaná hodnotením procesných úkonov

žalobcu bez racionálneho základu v príkrom rozpore so všetkým, na čom CSP ako procesný predpis spočíva.

23. Dovolateľ uviedol, že na úvodnej strane podanej žaloby označil žalovaného nasledovným spôsobom: „Arca Investments, a.s., Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava“. Z obsahu žaloby, pripojených dôkazov a hmotnoprávneho základu žaloby podanej podľa § 32 ods. 9 ZKR podľa dovolateľa jednoznačne vyplynulo, že žaloba smeruje voči veriteľovi, ktorý pohľadávku žalobcu poprel, a síce voči Arca Capital Slovakia (ďalej aj „ACS“).

24. Podľa dovolateľa krajský súd absolútne opomenul existenciu § 133 ods. 2 CSP, tým pádom aj časť odvolacej argumentácie žalobcu a v odôvodnení napádaného rozhodnutia sa obmedzil na konštatovanie, že náležitosť označenia strán sporu vyplýva z § 132 ods. 1 CSP a že uvedenie obchodného mena a adresy je postačujúce na identifikáciu strany sporu. Toto konštatovanie je podľa dovolateľa zjavne nesprávne, pretože medzi náležitosťami označenia právnickej osoby patrí aj uvedenie identifikačného čísla, a to v súlade s § 133 ods. 2 CSP, pričom akokoľvek sa môže krajskému súdu zdať identifikačné číslo organizácie zbytočný údaj, podľa dovolateľa platí, že v žalobe sa mal nachádzať.

25. Dovolateľ je názoru, že ak žaloba neobsahuje náležitosť, ktorú preukázateľne v súlade s § 133 ods. 2 CSP obsahovať má, potom ide o podanie, ktoré je neúplné. Neúplnosť podania vo veci samej pre súd indikuje nevyhnutnosť uplatniť postup podľa § 129 ods. 1 CSP. Uvedené podľa dovolateľa platí bez ohľadu na to, či žalobca je alebo nie je zastúpený právnym zástupcom, pretože chýb v písaní, či iných nesprávností sa môže dopustiť ktokoľvek. Právom aprobovaný postup odstránenia nedostatkov podania vo veci samej podľa dovolateľa slúži ako nástroj prevencie pred odmietaním takých úkonov, ktoré nie sú perfektné, avšak po nevyhnutných úpravách sú absolútne spôsobilé na prejednanie. Opačný prístup je prejavom prílišného formalizmu ústiaceho do odmietnutia spravodlivosti. Presne o taký prípad podľa dovolateľa išlo aj v prejednávanej veci.

26. Ak mienil krajský súd akceptovať posúdenie veci mestským súdom, potom bolo podľa dovolateľa jeho úlohou primerane vysvetliť, ako uvažoval o rozpore medzi prvou stranou žaloby a jej obsahom a ako tento rozpor posúdil. Krajský súd podľa dovolateľa nevysvetlil, prečo žalobu považoval za vnútorné konzistentnú, a to aj napriek zmieneným nedostatkom.

27. Dovolateľ v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2ObdoK/5/2023 z 24. októbra 2024, v ktorom najvyšší súd rozhodol o zrušení a vrátení rozsudku krajského súdu z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie. Dôvodom tohto konštatovania bol záver súdu o nesprávnom označení žalovaného, kedy žalobca ako žalovaného v konaní o určenie popretej pohľadávky prihlásenej do reštrukturalizačného konania označil správcu, hoci správne mal byť označený dlžník. Podľa dovolateľa najvyšší súd uviedol, že vyššie popísaný nedostatok bol otázkou nesprávneho označenia žalovaného, ktorý bolo potrebné upraviť postupom podľa § 129 CSP a nešlo o otázku nesprávneho určenia pasívnej vecnej legitímácie.

28. Dovolateľ k vyššie uvedenému postupu, a to aj s prihliadnutím na opomenutie súdu rozhodnúť o spojení vecí, hoci na spojenie vecí na spoločné konanie boli splnené procesné podmienky dodal, že jeho návrh na spojenie vecí na spoločné konanie bolo podporené aj s odkazom na dostupnú odbornú literatúru. Mestský súd tento postup odmietol s odôvodnením, že zhorenie nedostatku nepodania žaloby voči všetkým pohľadávkam popierajúcim veriteľom nie je možný spojením vecí na spoločné konanie. Krajský súd sa s týmto postupom mestského súdu podľa dovolateľa stotožnil, čím sa konajúce súdy mali dopustiť nesprávneho procesného postupu, ktorého dôsledkom bolo porušenie čiastkových práv na prístup k súdu, riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces.

29. Dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolateľ vymedzil tým, že mestský súd rozhodol o zamietnutí žaloby aj z dôvodu, že žalobca sa domáhal určenia popretých pohľadávok dvomi samostatnými žalobami podanými voči správcovi a voči veriteľovi, pretože mal za to, že takýto postup je v rozpore s § 32 ods. 9 ZKR. Podľa názoru mestského súdu, s ktorým sa krajský súd stotožnil, § 32

ods. 9 ZKR zakladá nerozlučné a nútené procesné spoločenstvo podľa § 77 a 78 CSP, preto iný postup, ako ten, kedy popretý veriteľ podá dve samostatné žaloby, je potrebné tieto z dôvodu nedostatku pasívnej legítimácie zamietnuť.

30. Uvedené právne posúdenie považuje dovolateľ za nesprávne, na základe čoho vymedzil nasledujúcu právnu otázku: „Výplýva z ust. § 32 ods. 9 ZKR povinnosť popretého veriteľa domáhať sa určenia popretej pohľadávky jedinou žalobou podanou voči všetkým subjektom popierajúcim pohľadávku žalobcu?“

31. Dovolateľ má za to, že z ust. § 32 ods. 9 ZKR takýto záver nevyplyva, a preto nič nebráni tomu, aby sa žalobca domáhal určenia popretej pohľadávky samostatnými žalobami voči každému, kto pohľadávku poprel, samostatnou žalobou.

32. V prvom rade žalobca vylúčil, aby spoločenstvo založené podľa § 32 ods. 9 ZKR malo byť spoločenstvom rýdzo nerozlučným, resp. núteným. Podklad pre takýto záver nie je daný, pretože procesné spoločenstvo založené § 32 ods. 9 ZKR prevažujúco obsahuje prvky spoločenstva samostatného. Nemožnosť subsumovania procesného spoločenstva založeného § 32 ods. 9 ZKR pod § 77 až § 78 CSP nabáda podľa dovolateľa k záveru o tom, že § 32 ods. 9 ZKR zakladá nový, osobitný druh spoločenstva, ktorého právny základ tkvie v dotknutom ustanovení. Táto konštrukcia plne vyhovuje aj vzájomnému vzťahu CSP a ZKR, keď právna úprava obsiahnutá v CSP sa podľa dovolateľa použije len vtedy, ak ZKR neobsahuje osobitnú právnu úpravu s tým, že ust. § 32 ods. 9 ZKR je takým prípadom.

33. Odlišnosť popieracích prejavov sa podľa dovolateľa môže týkať nielen kvalitatívneho vymedzenia konkrétneho popretia, ale sa môžu líšiť aj v rozsahu, v akom sa pohľadávka popiera. Inými slovami, podľa dovolateľa správca môže poprieť pohľadávku čo do právneho dôvodu a výšky, kým veriteľ môže poprieť pohľadávku čo do vymáhateľnosti, resp. poradia. Rozsah a dôvody popretia pohľadávky definujú súdny prieskum popieranej pohľadávky a samostatnosť procesného spoločenstva podľa dovolateľa týmto vyplýva aj z rôzneho časového aspektu. Popretý veriteľ je oprávnený podať žalobu o určenie popretej pohľadávky v lehote 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky správcom alebo veriteľom. Nie je vylúčené, že začiatok plynutia (a zákonite aj koniec) tejto lehoty nebude podľa dovolateľa totožný - správca oznámi vlastné popretie veriteľovi skôr, ako mu oznámi popretie iným veriteľom. V takom prípade veriteľ nemôže čakať do uplynutia najneskoršej lehoty len preto, že ho zväzuje povinnosť podať žalobu voči všetkým, ktorí pohľadávku popreli, a to pod sankciou straty sporu. Veriteľovi by totiž podľa dovolateľa uplynula prekluzívna 30-dňová lehota na podanie žaloby voči správcovi.

34. Popretý veriteľ v takom prípade podá dve samostatné žaloby, pretože mu v tom nebráni žiadne obmedzenie dané existenciou nerozlučného procesného spoločenstva, resp. núteného procesného spoločenstva. Deformovaný prvok nerozlučného spoločenstva možno podľa dovolateľa vzhliadať v účinkoch rozhodnutia súdu vydaného v konaní o určenie popretej pohľadávky. Podľa § 32 ods. 15 CSP je totiž rozhodnutie o určenie popretej pohľadávky účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania (nielen voči tým, ktorí vystupujú ako procesné strany, ako tomu je v prípade nerozlučného spoločenstva podľa § 77 ods. 1 CSP).

35. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti je dovolateľ presvedčený o tom, že z hypotézy ust. § 32 ods. 9 ZKR nevyplyva povinnosť veriteľa podať samostatnú žalobu voči každému subjektu popierajúcemu pohľadávku. Ak boli samostatné žaloby podané pred uplynutím prekluzívnej lehoty vyplývajúcej z § 32 ods. 9 ZKR, potom podľa dovolateľa nič nebráni tomu, aby súd aj ex offio takto začaté konania spojil na spoločné konanie a spoločne prejednal.

36. Záverom dovolania dovolateľ poukázal na odlišnú rozhodovaciu činnosť krajského súdu, ktorý v takmer totožnej právnej veci žalobcu rozhodol práve opačne, ako krajský súd v tomto konaní. Krajský súd uznesením č. k. 3CoKR/5/2024-155 z 31. marca 2025, rozhodol o zrušení rozsudku mestského

súdu, ktorý zamietol žalobu z dôvodu, že sa žalobca určenia popretej pohľadávky dovoľával voči popierajúcim subjektom samostatnými žalobami. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že „nedostatok zákonom vyžadovaného okruhu strán sporu (existenciu spoločenstva) vedúci k nutnosti zamietnutia žaloby možno konštatovať len v prípade, ak by v zákonnej lehote žaloba (resp. žaloby) nebola podaná (podané) voči všetkým popierajúcim subjektom. Za takýchto okolností by došlo k preklúzii práva na jej podanie a k strate vecnej aktívnej legitímácie žalobcu (popretého veriteľa), ktorú nemožno zvrátiť a ktorá vedie k nutnosti zamietnutia žaloby. V prejednávanej veci však súdom prvej inštancie takáto situácia zistená ani konštatovaná nebola. Podľa odvolacieho súdu úprava § 32 ods. 9 ZKR ani úprava CSP nevyklučuje procesnú situáciu, že dodržanie podmienky nutného okruhu účastníkov je možné dosiahnuť aj podaním viacerých samostatných žalôb, pričom v tomto prípade je namieste postup podľa § 166 ods. 1 CSP spojením vecí na spoločné konanie.”

37. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolateľ navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a rozsudok Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-1Cbi/1/2023-138 z 22. apríla 2024 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-1Cbi/1/2023-190 z 22. októbra 2024 a vec vrátil mestskému súdu na ďalšie konanie.

38. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu žalobcu uviedol, že v dovolacom konaní nie je daná prípustnosť dovolania a pre prípad, ak by prípustnosť dovolania daná bola, má žalovaný za to, že dovolanie je nedôvodné v celom rozsahu. Žalovaný má na rozdiel od žalobcu za to, že napádaný rozsudok je vecne správny, ako aj že je riadne, dostatočne a zrozumiteľne odôvodnený, a že vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Žalovaný má zároveň za to, že zo strany konajúcich súdov nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

39. Žaloba podľa žalovaného obsahuje všetky všeobecné náležitosti podania podľa ust. § 127 ods. 1 CSP, ako aj osobitné náležitosti žaloby podľa ust. § 132 ods. 1 CSP, a preto ju podľa názoru žalovaného nemožno považovať za neúplné alebo vadné podanie, ako to účelovo tvrdí žalobca, a teda postup v zmysle ust. § 129 ods. 1 CSP nebol na žalobu aplikovateľný.

40. Čo sa týka žalobcom deklarovanej údajnej chyby v písaní pri označení žalovaného v žalobe má žalovaný za to, že obchodné meno žalovaného a obchodné meno spoločnosti Arca Capital Slovakia sú zreteľne odlišiteľné a nie sú ľahko zameniteľné. Žalobca navyše v žalobe označil žalovaného nasledovne: „spoločnosť Arca Investments, a.s., v reštrukturalizácii, so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava“ (hoci žalobca v dovolaní tvrdí, že na prvej strane žaloby označil žalovaného bez dodatku: „v reštrukturalizácii“). Uvedená skutočnosť je podstatná z dôvodu, že na rozdiel od spoločnosti Arca Capital Slovakia bolo v čase podania žaloby v Obchodnom registri evidované obchodné meno žalovaného s dodatkom „v reštrukturalizácii“ (konkrétne od 27.07.2022 do 11.03.2024). Je teda podľa žalovaného evidentné, že zo strany žalobcu nemohlo dôjsť k chybe v písaní pri označení žalovaného v žalobe a že označenie žalovaného je presné, určité a zrozumiteľné.

41. Žalovaný preto v celom rozsahu súhlasí so záverom Krajského súdu v Bratislave, že nie je možné podanie Žalobcu označené ako „Výjadrenie žalobcu“ zo dňa 22.03.2024 (ďalej len „Výjadrenie Žalobcu“) doručené súdu dňa 25.03.2024 kvalifikovať ako návrh na opravu označenia strany sporu, resp. ako opravu zjavnej nesprávnosti.

42. Správnosť predmetného záveru podľa žalovaného podčiarkuje aj skutočnosť, že žalovaný už vo svojom podaní označenom ako „VÝJADRENIE ŽALOVANÉHO K ŽALOBE“ zo dňa 5. júna 2023 (ďalej len „Výjadrenie Žalovaného“) poukazoval na skutočnosť, že žaloba nesmeruje voči spoločnosti Arca Capital Slovakia ako popierajúcemu veriteľovi ale voči žalovanému. Výjadrenie Žalovaného bolo žalobcovi doručené dňa 14. novembra 2023 spolu s výzvou súdu, aby sa k nemu vyjadril. Žalobca sa k Výjadreniu Žalovaného nijakým spôsobom nevyjadril a bol pasívny viac ako 4 mesiace. Žalobca až tesne pred konaním prvého pojednávania v súdnom konaní podľa žalovaného účelovo podal na súd Výjadrenie Žalobcu, v ktorom začal tvrdiť, že označenie žalovaného v žalobe je údajnou chybou v písaní. Uvedené účelové konanie žalobcu preto podľa žalovaného celkom zrejme smerovalo k zneužitiu práva žalobcu a

jeho cieľom bolo pripraviť si základ pre odvoláciu/dovoláciu argumentáciu, nakoľko žalobcoví muselo byť zrejmé, že žaloba bude zamietnutá z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Takéto konanie žalobcu nemôže podľa žalovaného požívať súdnu ochranu.

43. Vo vzťahu k tvrdenému nesúladu medzi označením žalovaného na prvom liste žaloby a obsahom žaloby, pripojenými dôkazmi a hmotnoprávnym základom žaloby podanej podľa ust. § 32 ods. 9 ZoKR, žalovaný uviedol, že tento tvrdený nesúlad nie je daný. Ak aj žalobca v žalobe citoval výňatok z dôvodu popretia jeho pohľadávok, z tejto citácie nemožno nijakým spôsobom vyvodit', že bolo úmyslom žalobcu žalovať spoločnosť Arca Capital Slovakia. Predmetná citácia nie je súčasťou opisu rozhodujúcich skutočností uvádzaných v žalobe žalobcom a spoločnosť Arca Capital Slovakia v nej nie je označená ako „žalovaný“ ale ako „popierajúci veriteľ“.

44. Ak žalobca tvrdí, že mal byť vyzvaný na zmenu žalovaného na základe hmotnoprávneho základu žaloby, ktorým je ust. § 32 ods. 9 ZoKR, takúto výzvu súdu by bolo nutné podľa žalovaného a podľa obsahu posúdiť ako poučenie žalobcu ohľadom otázky vecnej legitímácie vyplývajúcej z hmotného práva. Súd nie je oprávnený poučovať strany sporu ohľadom otázok vyplývajúcich z hmotného práva a tento záver podľa žalovaného potvrdzuje aj odborná literatúra, ktorá uvádza, že: „Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 197/2010 vyplýva otázka vecnej legitímácie z hmotného práva. Nesprávne určenie okruhu účastníkov v sporovom konaní nemôže súd odstrániť ex offio a nemôže o tomto nedostatku žalobcu poučiť.“

45. Žalovaný má za to, že ani v kontexte uznesenia NS SR nebol v súdnom konaní vo vzťahu k žalobe daný dôvod na postup ust. § 129 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný bol v žalobe jasne a zreteľne označený žalobcom za žalovaného. Toto označenie zároveň nie je v rozpore s obsahom žaloby ako celku a ani opisáním rozhodujúcich skutočností a žalobným návrhom.

46. Napokon žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu vyjadril nesúhlas s tvrdením žalobcu, že naplnenie dovolacieho dôvodu má byť dané aj s prihliadnutím na to, že konajúce súdy nerozhodli o spojení vecí, a to napriek tomu, že na spojenie vecí na spoločné konanie údajne mali byť splnené procesné podmienky. Je podľa žalovaného zrejmé, že žalovaným v súdnom konaní bol subjekt, ktorý nepoprel sporné pohľadávky, nebolo by spojením vecí ani teoreticky možné napraviť nedostatok nepodania žaloby voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Nespojením vecí preto nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

47. Žalovaný zastáva názor, že konajúce súdy sa v posudzovanej veci nedopustili takého nesprávneho procesného postupu, ktorým by žalobcoví znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

48. Žalovaný sa ďalej vyjadril aj k tomu dovolaciemu dôvodu, ktorým žalobca prípustnosť dovolania v zmysle § 421 písm. b) CSP odôvodňuje tým, že Mestský súd Bratislava III mal rozhodnúť o zamietnutí žaloby aj z dôvodu, že žalobca sa domáhal určenia popretých pohľadávok dvomi samostatnými žalobami, ktoré boli podané voči správcovi a voči veriteľovi, pretože mal za to, že takýto postup je v rozpore s ust. § 32 ods. 9 ZKR.

49. Žalovaný je toho názoru, že rozhodujúcou otázkou, ktorou sa Krajský súd v Bratislave v odvolacom konaní zaoberal, bola otázka nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, ako aj otázka riadneho a dostatočného označenia žalovaného v žalobe. Práve na vyriešení týchto otázok založil Krajský súd v Bratislave svoje rozhodnutie, ako to vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalovaný má preto za to, že napadnuté rozhodnutie nezáviselo od vyriešenia otázky, či žaloba má byť podaná voči všetkým subjektom, ktoré jeho pohľadávky popreli, v jednej spoločnej žalobe, alebo či je prípustné podať viacero samostatných žalôb voči každému z popierajúcich subjektov osobitne.

50. Z tohto dôvodu žalovaný zastáva názor, že v danom prípade nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, keďže napadnutý rozsudok KS BA nie je založený na

vyriešení právnej otázky, ktorú žalobca vymedzil v dovolaní, ale je založený na posúdení otázky nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného.

51. Ak by podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP splnené boli, potom má žalovaný za to, že Krajský súd v Bratislave vec správne právne posúdil, keď mal za to, že v súlade s ust. § 32 ods. 9 ZKR osoby žalovaných v prípade popretia pohľadávok v konkurze viacerými osobami tvoria nútené a nerozlučné procesné spoločenstvo, a teda, že žaloba, ktorá nie je podaná proti všetkým subjektom, ktorí pohľadávky popreli, musí byť zamietnutá.

52. Na uvedenom nemení nič ani tvrdenie žalobcu, že nie je vylúčené, že začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby podľa ust. § 32 ods. 9 ZKR voči správcovi a voči veriteľovi nemusí byť totožný v prípade, ak správca oznámi veriteľovi svoje popretie pohľadávky skôr ako oznámi popretie pohľadávky veriteľom.

53. Právna úprava je v tomto smere podľa názoru žalovaného koncipovaná tak, že v prípade viacerých popretí tej istej pohľadávky má byť podaná jedna žaloba, pričom veriteľ má možnosť podať návrh na vstup ďalšieho subjektu (napr. správcu alebo veriteľa) do už začatého konania, ak k oznámeniu druhého popretia dôjde dodatočne. Zároveň platí, že návrh na vstup do konania musí byť urobený v lehote 30 dní na súde od oznámenia druhého popretia.

54. Na základe vyššie uvedeného má žalovaný za to, že dovolanie smeruje proti rozsudku ako rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Žalovaný preto navrhuje, aby dovolací súd rozhodol o odmietnutí dovolania a priznal mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %. V prípade ak by sa dovolací súd nestotožnil s tým, že dovolanie smeruje proti rozsudku ako rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, má žalovaný za to, že dovolanie je v celom rozsahu nedôvodné. Žalovaný v takom prípade navrhuje, aby dovolací súd rozhodol o zamietnutí dovolania a priznal mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

55. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

56. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 ods. 1 CSP.

57. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

58. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

K namietanej vade zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP

59. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vady konania vymenované v ust. § 420 CSP sú špecifické tým, že zakladajú nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť.

60. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

61. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcu, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

62. Žalobca namietal, že procesným postupom súdov nižšej inštancie došlo k zásahu do jeho práva na spravodlivý súdny proces. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

63. Nesprávnym procesným postupom v zmysle § 420 písm. f) CSP sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018). Pojem „procesný postup“ nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním na meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu; je ním len samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 220/2017, 3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 35/2018, 8 Cdo 56/2017, 1 VCdo 2/2017). Otázku ústavnej súladnosti právneho záveru dovolacieho súdu založeného na takomto chápaní pojmu „procesný postup súdu“ posudzoval ústavný súd (I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018), nezistil však žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu pri rozhodovaní o dovolaní nemajúci oporu v zákone.

64. V danom prípade žalobca v súvislosti s vadou § 420 písm. f) CSP v prvom rade namietal, že krajský súd absolútne opomenul existenciu § 133 ods. 2 CSP, tým pádom aj časť odvolacej argumentácie žalobcu a obmedzil sa na konštatovanie, že náležitosť označenia strán sporu vyplýva z § 132 ods. 1 CSP a že uvedenie obchodného mena a adresy je postačujúce na identifikáciu strany sporu. Toto konštatovanie je podľa dovolateľa zjavne nesprávne, pretože medzi náležitosťami označenia právnickej osoby patrí aj uvedenie identifikačného čísla, a to v súlade s § 133 ods. 2 CSP. Dovolateľ je preto názoru, že ak žaloba neobsahuje náležitosť, ktorú preukázateľne v súlade s § 133 ods. 2 CSP obsahovať má, potom ide o podanie, ktoré je neúplné. Neúplnosť podania vo veci samej pre súd indikuje nevyhnutnosť uplatniť postup podľa § 129 CSP.

65. Podľa § 129 ods. 1 až 4 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

66. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

67. Podľa § 133 ods. 2 CSP právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené.

68. Najvyšší súd už v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/143/2006, 4Cdo/365/2013 (ktorých závery sú aj naďalej použiteľné za účinnosti súčasnej právnej úpravy) vyslovil, že nedostatok podmienky konania nie je vadou žaloby z hľadiska jej správnosti či úplnosti a vada žaloby naopak nepredstavuje nedostatok podmienky konania.

69. V preskúmvanej veci je zrejmé, že žalobca na úvodnej strane podanej žaloby označil žalovaného nasledovným spôsobom: „Arca Investments, a.s., v reštrukturalizácii Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava”. Ide o označenie právnickej osoby, bez uvedenia jeho identifikačného čísla. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že aj keby žalobca identifikačné číslo nedoplnil, nejde o vadu, pre ktorú by nebolo možné pokračovať, lebo v žalobe je označený ako žalovaný existujúci subjekt jasne a zrozumiteľne.

70. Podľa § 133 ods. 2 CSP, má byť právnická osoba v žalobe označená jej názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené. Identifikačné číslo právnickej osoby tzv. „IČO“, je teda jedným z rozpoznávacích údajov právnickej osoby, ktoré umožňuje odlišenie právnických osôb.

71. Identifikačné číslo („IČO“) slúži na jednoznačnú identifikáciu právnickej osoby. Každý právnickej osobe sa prideliť výlučne jedno IČO, ktoré je nemenné a rovnaké IČO nemožno prideliť žiadnej inej osobe. IČO je teda presným a jednoznačným identifikátorom osoby, ktorej bolo pridelené.

72. Avšak v zmysle ustálenej judikatúry platí, že vychádzajúc zo zmyslu súdneho konania, ktorým je poskytovanie ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu, nie je dôvodné pri skúmaní, kto je v žalobe označený za účastníka konania, uprednostniť iba jednu časť označenia, navyše tú, ktorá umožňuje výklad, že označený subjekt nemôže byť účastníkom konania (R 9/2007).

73. Je pravdou, že súčasťou označenia strany - právnickej osoby, je aj jej identifikačné číslo, ktoré slúži na jednoznačnú identifikáciu právnickej osoby podnikateľa. Avšak pri posudzovaní náležitostí žaloby, musí súd v prípade nepresného označenia identifikačného čísla (v súdnej veci bez označenia IČO), prihliadnuť aj na v žalobe jednoznačne uvedené obchodné meno, právnu formu a sídlo právnickej osoby. Pokiaľ zo správneho uvedenia obchodného mena a sídla žalovaného, niet pochyb o tom, kto je žalovaným, môže súd takúto vadu žaloby odstrániť aj buď sám, alebo postupom podľa § 129 CSP.

74. Ak je v žalobe strana označená nezameniteľným obchodným menom (z obchodného registra vyplýva iba jediná spoločnosť s ručením obmedzením s takýmto obchodným menom), a tiež jednoznačne

označeným sídlom, nebráni táto skutočnosť jej identifikácii a nemôže viesť ani k záveru o jej právnej neexistencii (R 71/2003, R 46/2005, R 51/2008).

75. Z uvedeného vyplýva, že hoci konajúce súdy neodstraňovali vadu žaloby, pokiaľ ide o označenie IČO žalovaného postupom podľa § 129 CSP, nič nebránilo súdom tento nedostatok v označení žalovaného odstrániť, nakoľko z podanej žaloby, nebolo vôbec sporné, kto je žalovaným subjektom. Ako je uvedené aj vyššie, žalobca v žalobe označil žalovaného jeho obchodným názvom a právnou formou Arca Investments, a.s., v reštrukturalizácii so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava. Takéto označenie strany nezameniteľným obchodným menom a tiež jednoznačne označeným sídlom nebránilo jej identifikácii, kedy na takúto vadu žaloby nemuseli aplikovať postup podľa § 129 CSP. Splnenie určitých formálnych náležitostí podania totiž nemôže byť vyžadované v miere bezpodmienečnej neomylnosti subjektov konania. Vo vzťahu k prípadným nedostatkom úkonov (podaní) subjektov konania by mala existovať určitá primeraná tolerancia (ÚS SR II. ÚS 350/2021). Dovolací súd pre úplnosť dodáva, že aj keby došlo k postupu v zmysle § 129 CSP a konajúci súd by výzvou vyzval na doplnenie identifikačného čísla žalovaného, takáto výzva by sa týkala doplnenia žalovaného, resp. Arca Investments, a.s., v reštrukturalizácii, a nie úplne iného subjektu.

76. Dovolateľ ďalej v súvislosti s dovolacím dôvodom v zmysle § 420 písm. f/ CSP uviedol, že súdy opomenuli súdu rozhodnúť o spojení vecí, hoci na spojenie vecí na spoločné konanie boli podľa jeho názoru splnené procesné podmienky. Mestský súd tento postup odmietol s odôvodnením, že zhojenie nedostatku nepodania žaloby voči všetkým pohľadávky popierajúcim veriteľom nie je možný spojením vecí na spoločné konanie. Krajský súd sa s týmto postupom mestského súdu podľa dovolateľa stotožnil, čím sa konajúce súdy mali dopustiť nesprávneho procesného postupu, ktorého dôsledkom bolo porušenie čiastkových práv na prístup k súdu, riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces.

77. V súvislosti s dovolacou námietkou súvisiacou s rozhodnutím o spojení vecí na spoločné konanie dovolací súd poukazuje na ust. § 166 CSP, ktoré normuje objektívnu kumuláciu - rozhodovanie o viacerých nárokoch v jednom konaní. Okrem objektívnej kumulácie existuje aj subjektívna kumulácia, ktorá predstavuje kumulovanie viacerých subjektov na jednej strane (na strane žalobcu alebo na strane žalovaného). Subjektívna kumulácia je upravená v ustanoveniach o procesnom spoločenstve (§ 75 až 78 CSP).

78. Súd rozhodne o spojení vecí za splnenia jednej z týchto podmienok:

- konania sa začali na súde príslušnom na konanie o všetkých nárokoch a skutkovo spolu súvisia. Skutková súvislosť uplatnených nárokov nemusí byť úplná, postačí, ak je v konaniach potrebné posúdiť tie isté rozhodujúce skutočnosti.

- konania sa začali na súde príslušnom na konanie o všetkých nárokoch a týkajú sa tých istých strán. Totožnosť strán je zachovaná, aj keď má strana v jednom konaní postavenie žalovaného a v druhom konaní žalobcu a naopak.

(PAGÁČ, Ľubomír. § 166 [Spojenie vecí]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. *Civilný sporový poriadok*. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 684, marg. č. 1.).

79. Prvoinštančný súd konštatoval, že ako neúčelný bol vyhodnotený návrh žalobcu na spojenie vecí podľa § 166 CSP (konkrétne na spojenie prejednávanej veci a vecí vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. B1-30Cbi/1/2023, v ktorej má byť žalovaným správca úpadcu), a to vzhľadom na to, že žalovaným v prejednávanom konaní je subjekt, ktorý nepoprel sporné pohľadávky. Podľa konajúceho súdu prvej inštancie preto by nebolo spojením vecí ani teoreticky možné napraviť nedostatok nepodania žaloby voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Odvolací súd ohľadom nespojenia vecí na spoločné konanie dodal, že samotný názor súdu prvej inštancie (aj odvolacieho súdu, pozn. dovolacieho súdu), že žaloba mala byť podaná aj proti správcovi úpadcu, podľa odvolacieho súdu nemá vplyv na správnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu.

80. Ako je z vyššie uvedeného zrejmé, súdy nižšej inštancie v danom prípade správne v súvislosti s návrhom žalobcu na spojenie vecí poukázali, že v prípade určenia popretej pohľadávky, musí byť žalobca podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku (§ 32 ZKR). Keďže nebolo sporné, že žalobcove pohľadávky poprel iný veriteľ - spol. Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 35 868 856, ako ten, ktorý je označený v žalobe za žalovaného - spol. Arca Investments, a.s., v reštrukturalizácii, so sídlom Plynárenská 7/A, Bratislava 821 09, procesnému postupu konajúcich súdov o nespojení vecí na spoločné konanie niet čo vytknúť, nakoľko žalobca podal žalobu proti žalovanému, ktorý jeho pohľadávky nepoprel, teda v rozpore so zákonom vyžadovaným spôsobom (§ 32 ZKR).

81. Dovolací súd uzatvára, že v danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre záver o prípustnosti a dôvodnosti uplatneného mimoriadneho prostriedku dovolateľom s poukazom na § 420 písm. f/ CSP.

82. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

83. Najvyšší súd vzhľadom na to dospel k záveru, že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220, § 393 CSP). Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

K prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

84. Dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie počíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

85. Dovolateľ prioritne vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania nesprávnym právnym posúdením veci zo strany odvolacieho súdu, a to v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého sa jedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

86. Dovolateľ vyslovil znenie právnej otázky doposiaľ dovolacím súdom nevyriešenej nasledovne: „Výplýva z ust. § 32 ods. 9 ZKR povinnosť popretého veriteľa domáhať sa určenia popretej pohľadávky jedinou žalobou podanou voči všetkým subjektom popierajúcim pohľadávku žalobcu?“ Dovolateľ má za to, že z ust. § 32 ods. 9 ZKR takýto záver nevyplýva, a preto nič nebráni tomu, aby sa žalobca domáhal

určenia popretej pohľadávky samostatnými žalobami voči každému, kto pohľadávku poprel, samostatnou žalobou.

87. Z ust. § 432 ods. 1 a 2 CSP vyplýva, že dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Toto ustanovenie pritom nemôže byť posudzované izolovane, ale len v spojení s vyššie citovaným § 421 ods. 1 CSP.

88. Dovolací súd zdôrazňuje, že právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, sa rozumie otázka hmotnoprávna, ktorá sa odvíja od interpretácie napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu viď aj 3Cdo/158/2017). Zároveň právnou otázkou (od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) je potrebné koncipovať jednak spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 CSP, no zároveň aj dostatočne všeobecným spôsobom tak, aby vôbec bolo možné konštatovať, že vo vzťahu ku konkrétnej otázke skutočne existuje, alebo neexistuje ustálená/rozdielna rozhodovacia prax odvolacieho súdu. Tento záver vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. apríla 2020, sp. zn. III. ÚS 123/2020, podľa ktorého už zo samotného znenia § 421 CSP je možné vyvodiť, že vzhľadom na skutočnosť, že od vymedzenia právnej otázky sa odvíja dovolací prieskum, a to v rozsahu, či sa od nej odvolací súd v rámci jej vyriešenia odklonil, riešil ju rozdielne, alebo ju ešte neriešil, je pri jej formulácii nevyhnutný predpoklad jej „zovšeobecnenia“.

89. Dovolací súd vo vzťahu k vyššie uvedenému dovolateľom namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu zo strany odvolacieho súdu (resp. aj súdu prvej inštancie) uvádza, že všeobecne platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré nemajú vôbec súvis s rozhodovaným sporom.

90. Z obsahu spisu, ako aj z rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu je zrejmé, že žalobcove pohľadávky poprel veriteľ - spol. Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárskejšká 7/A, 821 09 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 35 868 856. Zároveň je nesporné, že žalobca v podanej incidenčnej žalobe označil ako žalovaného - spol. Arca Investments, a.s., v reštrukturalizácii, so sídlom Plynárskejšká 7/A, Bratislava 821 09, IČO: 35 975 041. Z obsahu spisu je nepochybné, že označený žalovaný nepoprel v konkurznom konaní žiadnu zo žalobcom prihlásených pohľadávok. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podal žalobu proti žalovanému, ktorý jeho pohľadávky nepoprel. Označenie žalovaného v žalobe je nepochybné bezvadné, keď obsahovalo správne (vyplývajúce z Obchodného registra vedeného Mestským súdom Bratislava III) identifikačné údaje žalovaného. S týmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd.

91. Dovolací súd v názorovej zhode so súdmi nižších inštancií zdôrazňuje, že veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmito osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde (ĎURICA, Milan. § 32 [Popretie a zistenie pohľadávky]. In: ĎURICA, Milan. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. 4. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 282.).

92. Keďže v súdenom spore bola žaloba podaná voči takému veriteľovi, ktorý žalobcovu pohľadávku nepoprel, je dovolateľom nastolená právna otázka „Výplýva z ust. § 32 ods. 9 ZKR povinnosť popretého veriteľa domáhať sa určenia popretej pohľadávky jedinou žalobou podanou voči všetkým subjektom popierajúcim pohľadávku žalobcu?“ taká, ktorú nemožno považovať za rozhodujúcu (kľúčovú) pre rozhodnutie vo veci samej. Na takto determinovanej právnej otázke nie sú založené právne zistenia

rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako ani súdu odvolacieho. Najvyšší súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že dovolateľom zadefinovaná právna otázka by mohla mať znaky relevantnej otázky v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP iba za predpokladu, ak by bola žaloba podaná voči takému veriteľovi, ktorý žalobcovu pohľadávku poprel, čo nie je prejednávaný prípad. Dovolateľom špecifikovaná právna otázka je týmto vymedzená v rozpore s § 432 ods. 1 a 2 CSP a z uvedeného dôvodu neprípustná.

93. Z dôvodov vyššie uvedených dospel najvyšší súd k záveru, že je nevyhnutné v tejto časti odmietnuť podané dovolanie dovolateľa podľa § 447 písm. f) CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

94. Najvyšší súd na základe uvedeného, dovolanie dovolateľa v časti, v ktorej namietal vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP odmietol v zmysle § 447 písm. c) CSP a v časti, v ktorej namietal nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, odmietol v zmysle § 447 písm. f) CSP.

95. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

96. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.